

Гл. 5.

Не вѣй себѣ всѣкимъ вѣтромъ, и не ходи всѣкимъ пугѣмъ: сице грѣшникъ двомыслиенъ. Не слови шепотникъ и азѣкомъ твоимъ не оуболаи: на тѣтѣ во стѣдъ есть, и зазоръ лѣнѣвъ надъ двомыслинымъ. Во велицѣхъ и во малѣхъ не неразумѣвай.

Гл. 6.

Гортань сладокъ оумножитъ дръги свои, и азѣкъ доброголаголивъ оумножитъ добрыя бесѣды. Мирствующи съ тобою да бѣдутъ мнози: совѣтницы же твои едины въ тысащѣхъ. "Ище стѣжеша дръга, во искушеніи стѣжи его, и не скорѣ оубѣрси. "Есть во дръгѣ во время свое, и не пребдетъ во время скорби твоеѣ. "И есть дръгѣ премѣнаиша во врага, и свѣръ поношеніа твоего въкрыетъ. "И есть дръгѣ бѣшникъ трапѣзамъ, и не пребдетъ во время скорби твоеѣ: и во благоухъ твоихъ бѣдетъ ѣможе ты, и на равнѣ твоѣ дерзнетъ: ище смиренъ бѣдеша, бѣдетъ на тѣ, и въ лица твоего скрѣетса. "Враговъ твоихъ въдчиса, и въ дѣгѣ твоихъ внимаи. Дръгѣ вѣренъ, кровъ крепокъ: върѣтѣи же его, върѣте сокровище. Дръгѣ вѣренъ и върѣтѣи и върѣтѣи мѣрила добротѣ его. Дръгѣ вѣренъ, брачеваніе житію, и боащиса Господа върѣтѣи его. Боащиса Господа оуправлетъ дръгѣ свою, ѣкоже во самъ, такъ и искренній его.

Гл. 7.

Сыне не стѣи на браздѣхъ неправды, и не имаша пожатѣи ихъ седмерицею. Не въри ажи на брата твоего, ниже дръгѣ тѣже твори. Не восходи агати всѣкѣа ажи: оучащеніе во еѣ не на благо: есть ли ти скѣтъ, призирай его, и ище ти бѣдетъ потребенъ, да пребдетъ ти. Сѣтъ ли ти чада накажи ѣ, и прекаони въ юности въю ихъ: сѣтъ ли ти дщери, внимаи тѣлѣ ихъ, и не ѣвлѣи къ нимъ весѣлаго лица твоего. Вѣдай дщери, и бѣдеша совершившій дѣло велико: и мѣжеви раздѣливъ даждѣ ю.